

HEMELVAART

De grootste der christelijke feestdagen.

Hemelvaartsdag is wel erg in het gedrang gekomen! We mogen gerust zeggen dat vanuit geestelijk oogpunt aan deze feestdag de minste aandacht wordt geschonken. Velen vinden het fijn een vrije dag te hebben om te kunnen gaan dauwtrappen en er worden ook wel bijeenkomsten belegd op dezedag en toch...en toch...

Als u gevraagd werd: 'Wat betekent Hemelvaart voor u?' Dan zou u misschien antwoorden dat Jezus is heengegaan om voor ons een plaats te bereiden of dat Hij nu leeft om als Hogepriester voor ons te bidden.

Inderdaad! Maar er zit veel en veel meer aan vast.

Als persoonlijk getuigenis mag ik zeggen dat het voor mij een grote openbaring is geworden wat Hemelvaart betekent!

Laten we het als volgt in het kort zeggen:

met **Kerstmis** kwam Jezus op aarde,

op **Goede Vrijdag** leed en stierf Hij,

met **Pasen** verrees Hij als Overwinnaar over dood en hel,

maar dan...

met Hemelvaart besteeft die Grote Overwinnaar de Troon van het ganse heelal!!!

Met Hemelvaart bereikte Jezus, wat Zijn eigen Persoon betreft, **het grote einddoel** van heel Zijn verlossingswerk.

Hoger dan die Troon is Hij nimmer gekomen en zal Hij ook nimmer komen!

Om duidelijk te maken wat we bedoelen gaan we in gedachten terug – voor zover ons dat als mensen mogelijk is – naar het eerste begin van die lange geschiedenis van zonde en ellende, zoals we die kennen. We gaan terug tot nog voor de zondeval in het paradijs, tot voor de schepping van de mens, ver terug tot in het voortijdelijke, tot in de verre diepten die we noemen: de val van satan.

Eens, miljarden of biljoenen jaren geleden, kwam de oorspronkelijke schepping uit de hand van de Almachtige Schepper:

Een overweldigend heerlijke schepping, geweldige zonnestelsels in onvoorstelbare menigte, tientallen miljoenen zonnen verenigd in een enkel sterrenstelsel en honderden miljoenen van zulke sterrenstelsels door het heelal verspreid.

Maar heerlijker nog: een schepping van intelligente wezens, engelenmachten, zo groot, zo machtig, zo rein, wonend in een voor ons ontoegankelijk licht.

Waar waart gij, toen Ik de aarde grondvestte? Vertel het, indien gij inzicht hebt! Wie heeft haar afmetingen bepaald? Gij weet het immers! Of wie heeft over haar het meetsnoer gespannen? Waarop zijn haar pijlers neergelaten, of wie heeft haar hoeksteen gelegd, terwijl de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden? Job 38:4-7.

Over dat heelal troonde de Almachtige Schepper. In dat heelal heerste een wonderlijke eenheid en harmonie. Totdat...ja, totdat er één was die greep naar die Troon. Hij, die wij nu kennen als satan – toen de machtigste van al Gods geschapen wezens – was niet tevreden met zijn hoge positie, hij wilde meer en deed toen de fatale greep, waardoor hij zichzelf en ontelbare engelensharen met zich stortte in de afgrond van het verderf.

Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon. In Eden waart gij, Gods hof; ...gij waart een beschuttende cherub...gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te

*midden van vlamme stenen. Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, **totdat** er onrecht in u werd gevonden...Ezechiël 28.*

*Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster, zoon des dageraads; hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken! En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods **mijn troon** oprichten...ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen. Jesaja 14.*

Die greep naar de Troon was oorzaak van die ontzaglijke catastrofe daar in de diepten der eeuwigheid.

Die grote mislukking was echter het einde van satans pogingen om die Troon te bemachtigen. Door alle aionen heen is die Troon steeds het doel van zijn streven geweest!

Toen God naderhand overging tot de schepping van de mens en de satan in de Hof van Eden zijn aanval richtte op deze mens, was zijn diepste motief: de greep naar de macht.

Maar God had een ander bestemd voor die Troon:

Ik heb immers Mijn koning gesteld...Mijn Zoon zijt gij...Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel, de einden der aarde tot uw bezit...Psalm 2.

En door alle eeuwen heen, door heel de wereldgeschiedenis, door heel het Oude Testament, zien we steeds op de achtergrond van het wereldgebeuren dit ene: vanuit het rijk der duisternis een hand uitgestrekt naar de Troon van God.

Dit is een zeer groot onderwerp. We willen even verwijzen naar dat kritieke ogenblik in de wereldgeschiedenis, waarin de twee grote kampvechters der beide rijken tegenover elkaar in de arena traden. We doelen op de verzoeking van Christus in de woestijn.

Zoals eenmaal David en Goliath tegenover elkaar hadden gestaan, elk als vertegenwoordiger van zijn volk en het lot van beide volken afhankelijk werd gesteld van hun kampvechters, zo traden ook eens bij die verzoeking in de woestijn, Christus en satan in de arena van deze wereld, neen, in de arena van het ganse heelal.

Want toen op dat ogenblik Jezus verzocht werd door de duivel, toen was de inzet van deze strijd niet 'slechts' wereldheerschappij, maar ging het om niets minder dan de heerschappij over dit heelal!

De eerste verzoeken leken op zichzelf genomen betrekkelijk: 'Zeg dat deze stenen brood worden!' Enzovoorts. Maar tenslotte kwam heel de onbeschaamde duivelse opzet aan het licht...*indien Gij u nederwerpt en mij aanbidt...!* De aanvoerder van het rijk der hel trachtte de Erfgenaam van het ganse heelal, de Erfgenaam van de Troon te bewegen de knieën te buigen voor hem!

Wanneer het mogelijk geweest zou zijn en wanneer Jezus toen in dat ogenblik had gecapituleerd, dan zou in dat ene ontzettende moment de satan erin geslaagd zijn datgene te bereiken, wat hij immer had gezocht: de Troon van het heelal!

En dat hele heelal zou in de diepste duisternis ten onder zijn gegaan.

Die Troon was waar het satan te allen tijde om te doen was.

Beginnen we nu, in dit licht, iets van Hemelvaart te begrijpen?

Pasen is een machtig iets – toen verrees Christus als Overwinnaar over dood en hel. Dat betekende de verplettering van de macht van satan.

Maar Hemelvaart – dat betekende dat Jezus de plaats, die door de aionen het grote doel van satan was geweest, voorgoed bereikte en innam.

Wij spreken – en terecht – over de machtige overwinning van Pasen, van de opstanding, maar hebben we ons werkelijk ooit wel gerealiseerd welk een verbijsterende slag dit in het gezicht van satan moet zijn geweest toen hij Jezus die plaats zag innemen, waarnaar hij zo lang had gestreefd en waarvoor hij zich alle inspanning had getroost?

Hemelvaart! Wat een machtig feest!

Jezus heeft de Troon bereikt als kroon op heel Zijn werk en verzoenend sterven. Nu is satans streven voor eeuwig verijdeld. Nu is het grote doel van God bereikt!

Pasen betekende satans nederlaag.

Hemelvaart betekent de kroning, de verheerlijking van zijn tegenstander.

Kerstmis, Goede Vrijdag en zelfs **Pasen** zijn ‘slechts’ stappen op weg naar dat grote hoogtepunt toe: de kroning van de Zoon van God als Mens op de Troon op het ganse heelal! (Let wel dat we het woord ‘slechts’ tussen apostrofs hebben gezet).

Misschien zal de vraag bij iemand bovenkomen: maar bezat Christus die Troon dan niet vóór Zijn menswording? Inderdaad! Als God van eeuwigheid, ja! Maar nu heeft Hij de Troon bereikt, niet als God alleen, maar als God en Mens! En nu niet alleen op grond van Zijn Godheid, maar op grond van Zijn overwinning als Mens over de gehele macht der hel.

Misschien is dit volgende wel een erg menselijk beeld: een kroonprins wordt gekroond als opvolger van zijn vader, hij verkrijgt de troon op grond van erfrecht. Dan wordt zijn land aangevallen door de vijand en verlaat hij zijn paleis om aan het hoofd van zijn troepen de strijd aan te binden tegen de vijand. Na de overwinning keert hij terug en herneemt zijn plaats op de troon, niet slechts op grond van het erfrecht, maar mede op grond van zijn overwinning. Hij heeft gedemonstreerd die troon waardig te zijn.

Maar hoe staat het dan met **Pinksteren**? Is Pinksteren niet nog een stap verder?

Inderdaad is Pinksteren een stap verder, maar niet een stap hoger.

Pinksteren is ‘slechts’ (let op de apostrofs) een uitvloeisel, het natuurlijke gevolg van die geweldige climax die we **Hemelvaart** noemen.

Op **Goede Vrijdag** werd Jezus **gekroond** met doornen op aarde.

Met **Hemelvaart** werd Hij **gekroond** met heerlijkheid in de hoogste hemelen.

Met **Pinksteren** werd Hij **gekroond** in de harten der Zijnen hier op aarde.

Pinksteren is een machtig feest – en toch ‘slechts’ een gevolg, een resultaat van dat allerhoogste gebeuren:

De kroning van Jezus op Gods Troon, op de Troon van het ganse heelal.

Sidney S. Wilson